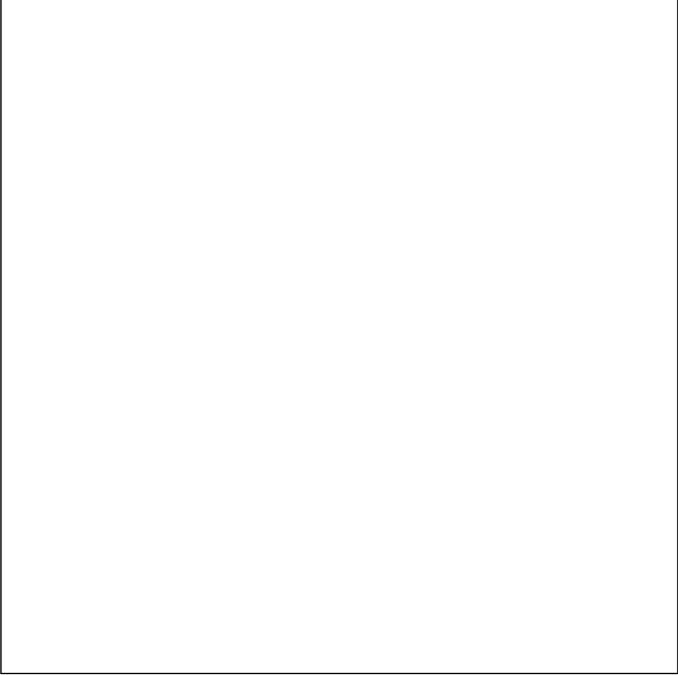

Ferie med bedstemor

 Violet Otieno Catherine Groenewald Kim Sandvad West 4 dansk da

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Ferie med bedstemor

 Violet Otieno

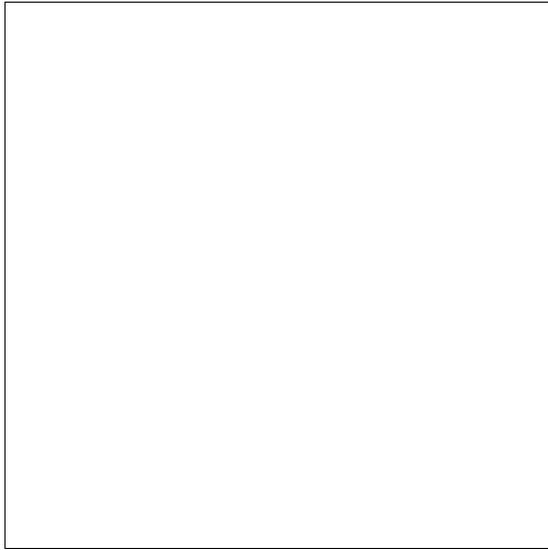
 Catherine Groenewald

 Kim Sandvad West

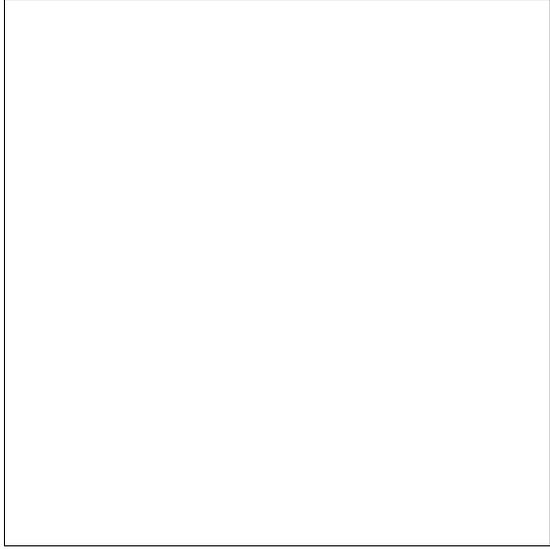

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

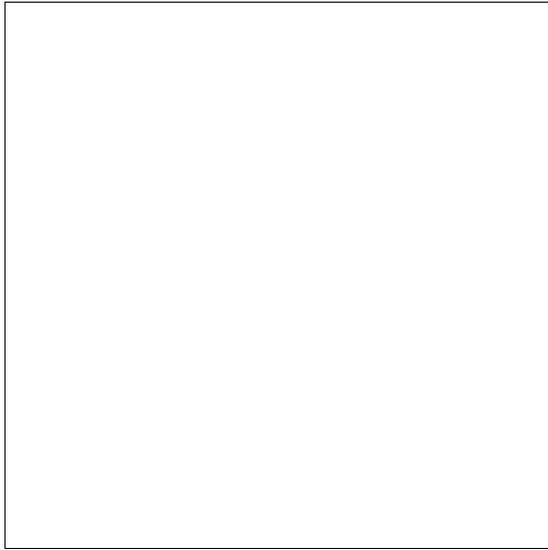

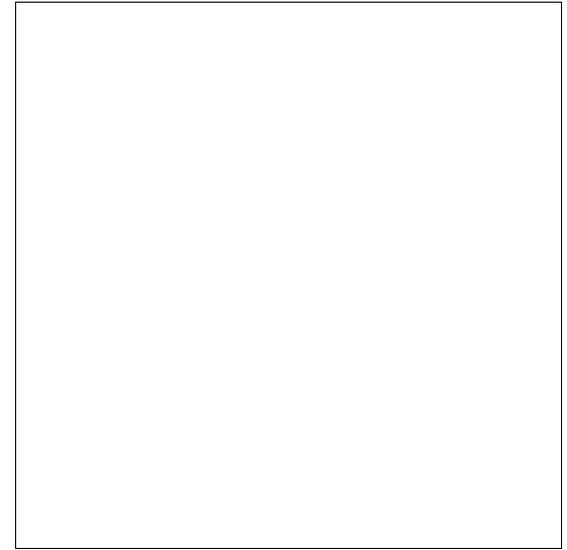
Odongo og Apiyo boede i byen med deres far. De glædede sig til ferien. Ikke kun fordi skolen var lukket, men fordi de skulle besøge deres bedstemor. Hun boede i en fiskerlandsby nær en stor sø.

Odongo og Apiyo glædede sig, fordi det var tid til at besøge deres bedstemor igen. Aftenen inden pakkede de deres tasker og gjorde sig klar til den lange rejse til hendes landsby. De kunne ikke sove og snakkede om ferien hele natten.

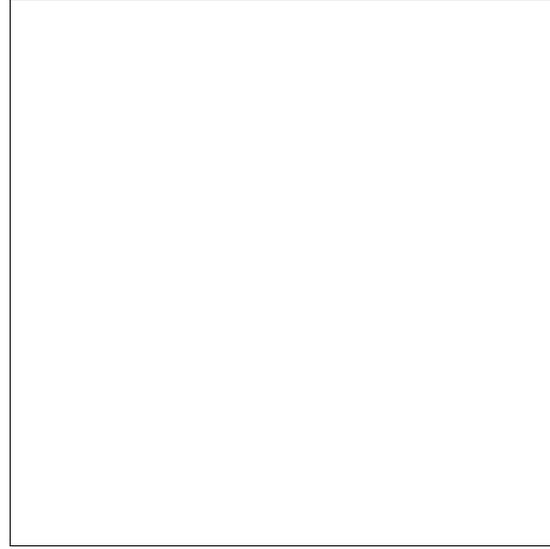

Tidligt næste morgen tog de af sted i deres fars bil. De kørte forbi bjerge, vilde dyr og teplantager. De talte biler og sang sange.

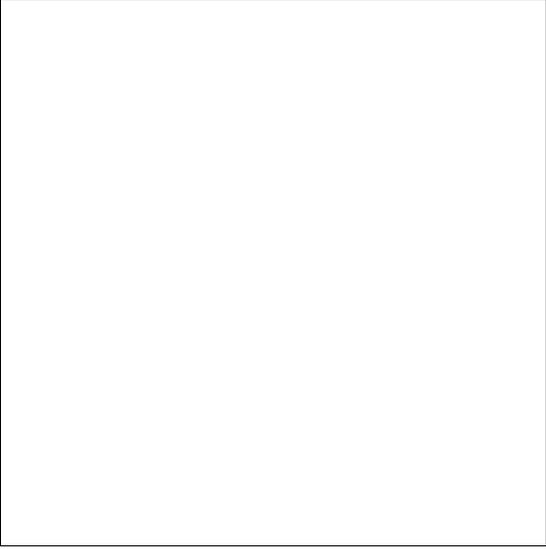

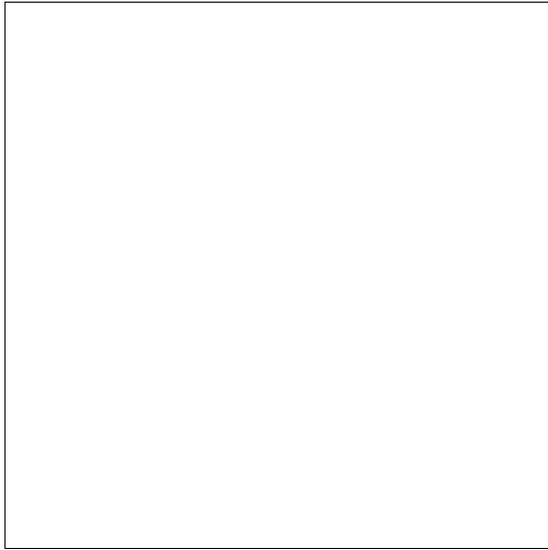
Da Odongo og Apiyo var tilbage i skolen, fortalte de deres venner om livet i landsbyen. Nogle børn mente, at livet i byen var godt. Andre mente, at landsbyen var bedre. Men mest af alt var alle enige om, at Odongo og Apiyo havde en vidunderlig bedstemor!

Odongo og Apiyo gav hende begge et stort knus og sagde farvel.

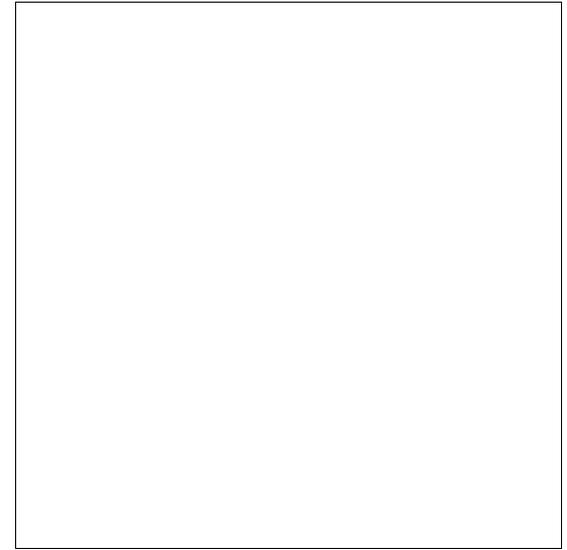

Efter et stykke tid blev børnene trætte og faldt i søvn.

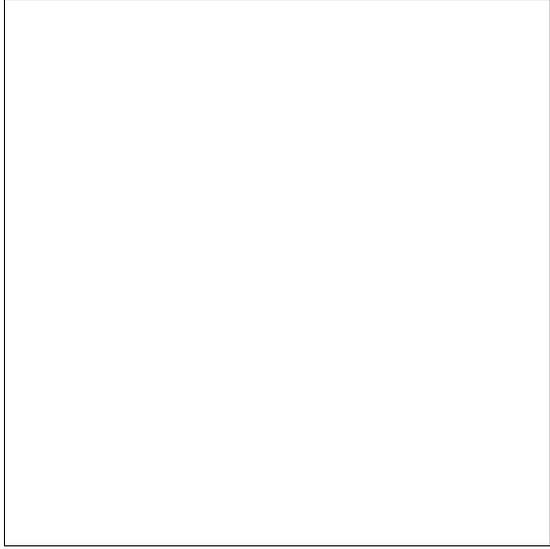

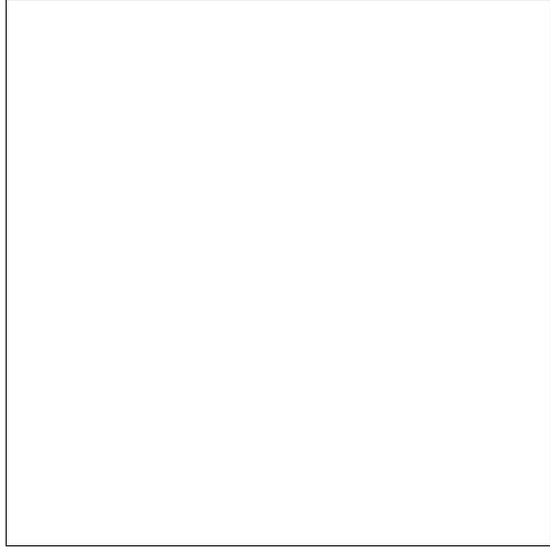
Far vækkede Odongo og Apiyo, da de ankom til landsbyen. De fandt Nyar-Kanyada, deres bedstemor, sovende på et tæppe under et træ. Nyar-Kanyada betyder 'datter af Kanyada-folket' på luo. Hun var en stærk og smuk kvinde.

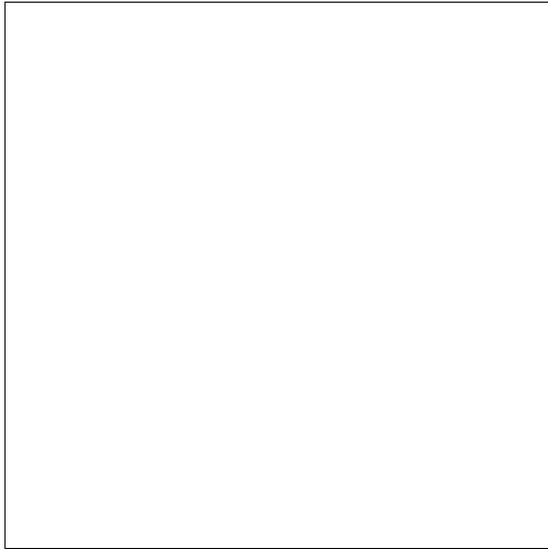
Da deres far kom for at hente dem, havde de ikke lyst til at tage hjem. Børnene tiggede og bad Nyar-Kanyada om at følge med dem til byen. Hun smilede og sagde: "Jeg er for gammel til byen. Jeg venter på, at I kommer tilbage til min landsby."

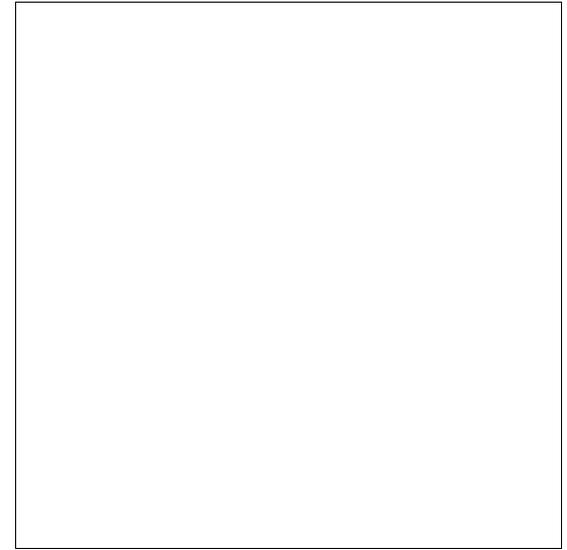
Nyar-Kanyada bød dem indenfor i huset og dansede rundt i rummet, mens hun sang af glæde. Hendes børnebørn var spændte på at give hende gaverne, de havde taget med fra byen. "Åbn min gave først," sagde Odongo. "Nej, min gave først!" sagde Apiyo.

Men alt for hurtigt var ferien forbi, og børnene skulle tilbage til byen. Nyar-Kanyada gav Odongo en kasket og Apiyo en trøje. Hun pakkede mad til deres rejse.

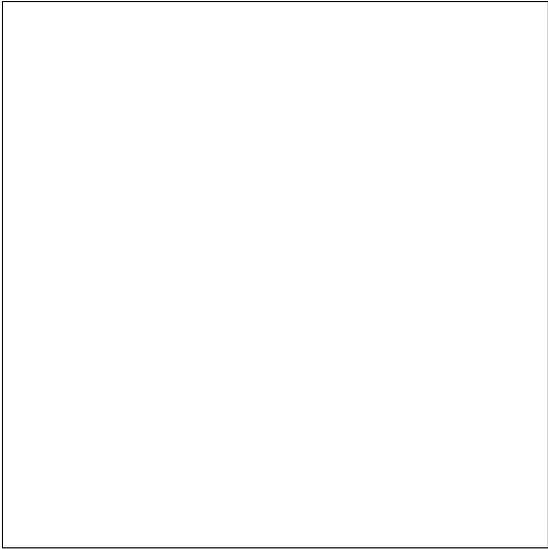

Da hun havde åbnet gaverne, velsignede Nyar-Kanyada sine børnebørn på en traditionel måde.

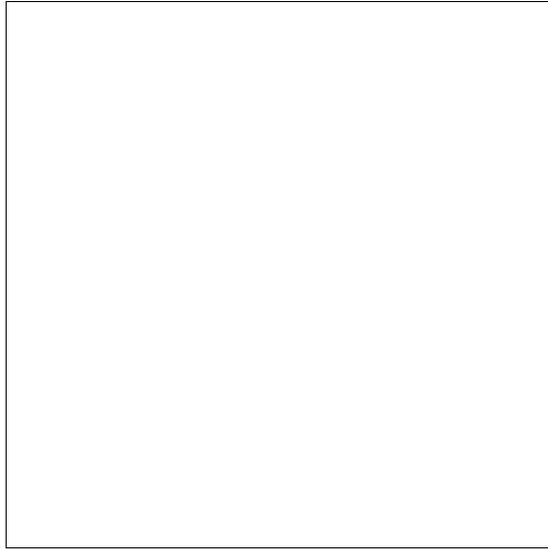

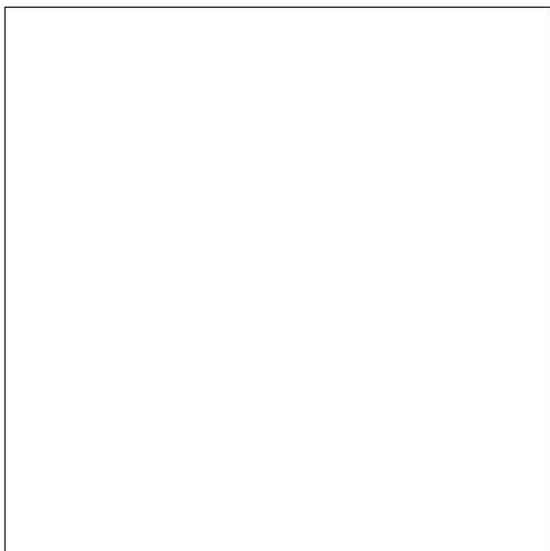
Sidst på dagen drak de chai sammen. De hjalp bedstemoderen med at tælle de penge, hun havde tjent.

Så gik Odongo og Apiyo udenfor. De fangede sommerfugle og fugle.

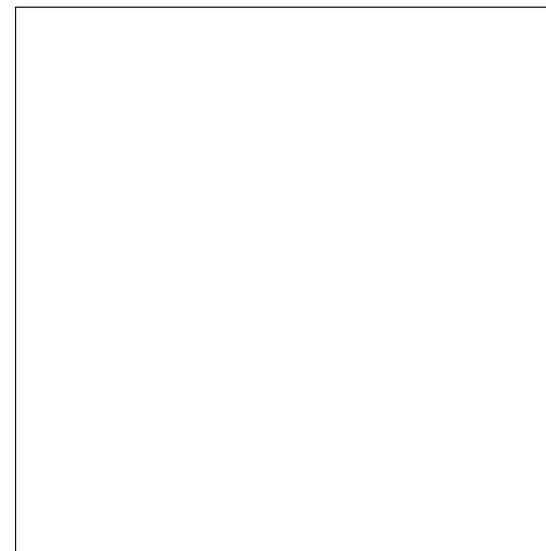

En anden dag tog børnene på markedet med Nyar-kanyada. Hun havde en bod, hvor hun solgte grøntsager, sukker og sæbe. Apiyo kunne godt lide at fortælle kunderne, hvad varerne kostede. Odongo pakkede de varer, kunderne købte.

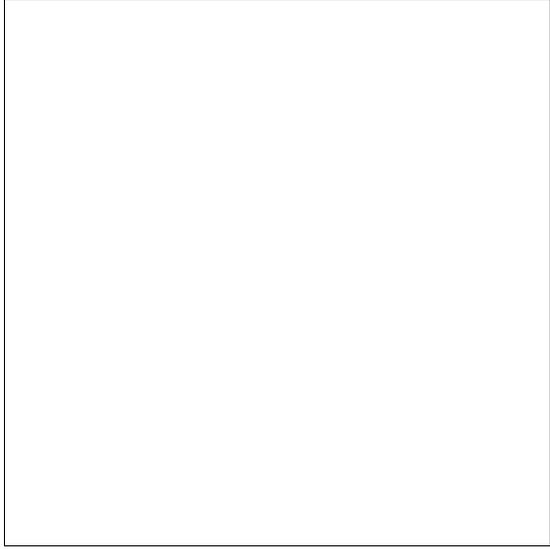

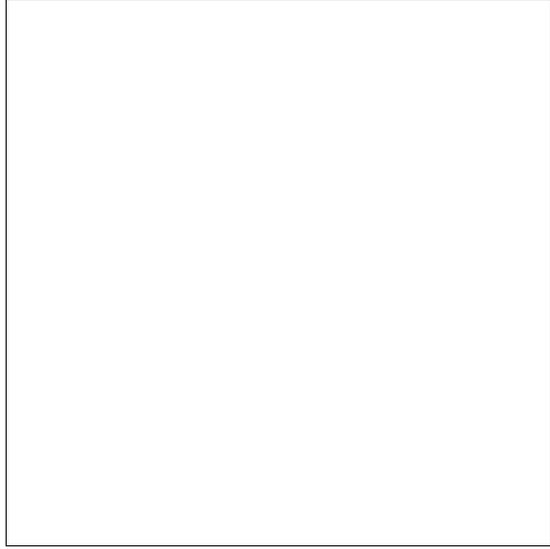
De klatrede i træer og plaskede i søens vand.

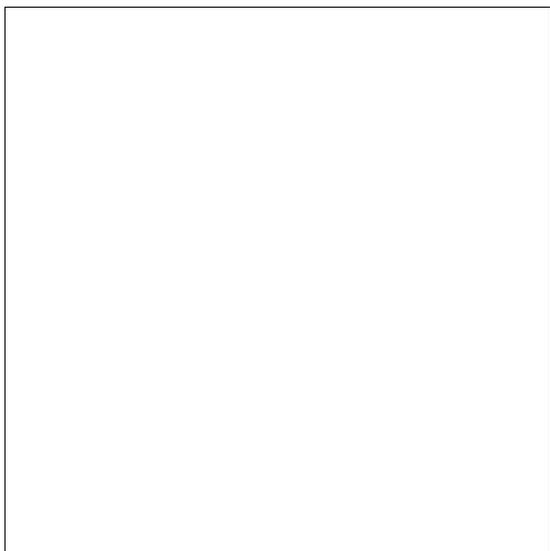
En morgen tog Odongo sin bedstemors kører med ud for at græsse. De løb ind på naboens gård. Bonden blev vred på Odongo. Han truede med at beholde kørerne, fordi de havde spist hans afgrøder. Efter den dag sørgede drengen for, at kørerne ikke lavede ulykker igen.

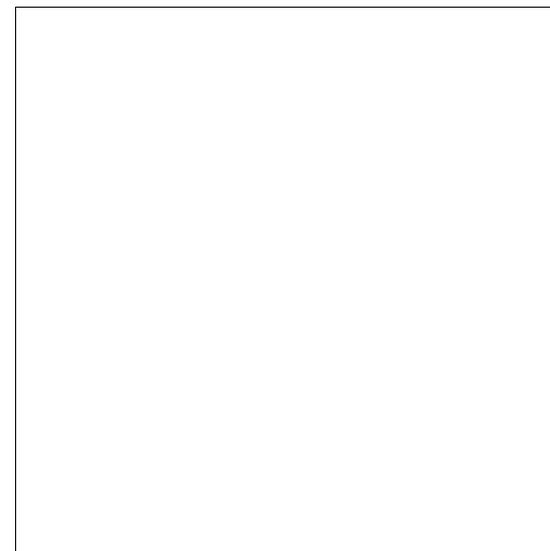
Da det blev mørkt, gik de hjem til huset for at spise middag. Før de var blevet færdige med at spise, faldt de i søvn.

Nyar-kanyada lærte sine børn at lave blød ugali, som de kunne spise med stuving. Hun lærte dem at lave kokosnødderis, som de kunne spise med stegt fisk.

Næste dag kørte børnenes far tilbage til byen og efterlod dem hos Nyar-Kanyada.

Odongo og Apiyo hjalp deres bedstemor med husarbejdet. De hentede vand og brænde. De samlede æg fra hønsene og høstede grøntsager i haven.